

Oerol Terschelling, 15 juni 2025

Lieve interim demissionair Minister van Economische Zaken,

In de struiken van de duinroos hangen schaduwpaarse bottels,
de wolfsboon schiet een regenboog aan vuurpijlen omhoog
en de avondzoete kamperfoelie lokt de nachtvlinders.

Oerol is begonnen. Samen met een kudde theatermakers,
schrijvers, acteurs, muzikanten en filosofen
zit ik in een groot huis op het eiland
waar we nadenken over de verbetering van ons kapitalistische systeem.

Zo maken we in negen dagen
acht avondvullende voorstellingen:
een snelkookpan van actualiteit, idealisme,
poëzie en verbeelding in de grijze zone tussen droom en daad.

Het is een wonderlijke paradox,
we verhouden ons ín een bubbel óp een eiland
tot de zeer concrete wereld
die zich op blijft dringen in steeds alarmerende krantenkoppen.

Schakelen tussen afstand en nabijheid,
tussen close-up en zoom-out,
tussen het mechanisme en het menselijke.

Misschien is dat ook wat theater is.

Ons doel is om acht aanbevelingen te doen,
wetsvoorstellen zelfs, voor een eerlijker systeem.

En deze aan te bieden aan de minister van Economische Zaken.
Wie dat dan ook mag zijn, aan het eind van onze reis.

En ik weet het, goede bedoelingen versplinteren
in de economische machine die het maatschappelijk belang overschreeuwt,
de gehaktmolen van praktijk en partijpolitiek
draait ieders idealisme tot naïeve, zinloze tijdverspillingsworst.

Zeker als je bedenkt dat onze huidige Minister van Economische Zaken
niet alleen plaatsvervangend, maar ook nog eens ontslagen van opdracht is.

Maar als niemand meer probeert, wat blijft er dan nog over?
Zonder dromen over een betere wereld komt die betere wereld er al helemaal niet.

Dus overwegende dat er nood is aan een ziel in de machine
en een hart in het systeem.
spreken wij als wens uit
dat we de menselijke maat terugvinden
en we ons weer dromen gaan veroorloven
en gaan over tot de orde van de dag.